

DOC 04207

הקריה, א' סיון תשס"ז
11 במאי 1956

פ ר ט

לשר-החוץ.

קראת המברקים של קדרון על הדו"ח של המרשילד
והצעוחיו של קדרון על ניסוח חשובתנו בדבר פיושף החלטות
מועצת הבטחון.

נדמה לי, כי קדרון אינו יודע להבחין בין
הידידות האישית של המרשילד כלפיו ובין הידידות (ש אינה
קיימת) של המרשילד כלפי מדינת-ישראל.

במידה שנחפורסם תוכן הדו"ח של המרשילד, נתגבר
בי הרושם שקיבלתי מתוך מהלך השיחות עם המרשילד, שהוא נוהג
במידת איפה ואיפה ביחסו לישראל וביחסו למדינות ערב, כשם
שהוא נוטה במידת האפשרות לחפות על חסאי מושלי ערב - כך הוא
נוטה להדגיש במיוחד כל סירוב של ישראל לקבל דעתו.

מקורות שאין ספק באמינותם שוודאי היו גם לפניך,
ברורים שני דברים: -

(1) שלפני בואו ארצה הסכים עם שליטי מצרים שלא
לנגוע בשורה של דברים שאינם נוחים לשליטי
מצרים (קיום מצב מלחמה הנוגד להסכמי שביחת-
הנשק, המצור באילת ובסואץ ועוד);

(2) בשוקו לניו-יורק דיבר קשות על ישראל ולא
מצא כל פגם במצרים ובסוריה.

מגן-א-טלג -

ד. בן-גוריון

